

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
TÉMA: DŮM PRO ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO
DIPLOMANT: VERONIKA VÁVROVÁ
VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: ONDŘEJ CÍSLER
OPONENT: JAN ŽALSKÝ

Bakalářská práce slečny Veroniky Vávrové je provedena velmi pečlivě. Poctivost je zřejmá z každého výkresu, touha po nejlepším možném v každém detailu.

Dobře si pamatuji její návrh ze společných obhajob u pana architekta Ondřeje Císlera. Projekt neobsahoval znaky pro ateliér typické. Vedle ostatních návrhů působil syrově: neomítnuté betonové tvárnice, cihelné zdivo opatřené cementovým špricem, sklobetonové tvárnice ... jako by z oka vypadl estetice ateliéru architekta Jana de Vyldera...

Snaha tuto estetiku udržet i v projektu bakalářském, tedy dovést studii do podrobnosti někam mezi Dokumentací pro stavební povolení a Dokumentací pro provedení stavby, zůstala.

Je poučné studovat rozdílnosti mezi studií a prací k posouzení předloženou.

Studie obsahuje soubor staveb. Je zřejmé, že v silách studenta bylo rozpracovat pouze část souboru. Studentka si vybrala stavbu v proluce při ul. Na Hrázi.

Na první pohled je zřejmé, že návrh obsažený ve studii zatěžkávací zkouškou v podobě práce bakalářské, prošel.

Na dalším studiu práce jsou zřejmé rozdíly mezi oběma projektovými fázemi.

V bakalářské práci bylo upraveno dispoziční řešení v patrech. Osobně mi přijdou dispozice ze studie elegantnější. Kumulace a přimknutí technického a hygienického zázemí k uliční fasádě nepovažuji za příliš vhodné.

Tyto změny však neměly vliv na konstrukční řešení ve studii definované. Konstrukční rozvrh stavby zůstává beze změny. Dvoutrakt v podélném směru objektu a kombinace monolitických betonových konstrukcí s keramickým zdivem se zdá být adekvátním řešením. Konzola nad 1. NP napomáhá průběhu momentu sil v desce v příčném směru stavby /i když sloup ve středu místnosti 1.04 by byl opravdu raritou/.

Náhrada části zábradlí z betonových tvárníc či jeho přerušení zámečnickým prvkem /který mimo jiné v tabulkách chybí/ na průběžných balkónech je nepřesvědčivé. Proti srsti jde i zdvojení obkladu v průběžném podokenním pásu na zbylých dvou fasádách. Svěžest fasády ze studie šlo jistě udržet i méně krkolomnějším způsobem. Uvědomuji si však, že na to bylo třeba více času. Protože vynalézavost Veronice Vávrové nechybí. Například běžný požadavek na plynulé propojení úrovně střechy a interiéru, řeší velmi elegantně vložení vrstev do podesty schodiště a přidáním dalšího schodišťového stupně.

V tabulkách oken, dveří a dalších, stejně jako v textech a detailech stavby bych očekával větší pozornost věnovanou materialitě, povrchovým úpravám, barevnosti – hlavně v exteriéru stavby. Plány obsáhnou mnoho, ale rozvinutí a popsání výrazu stavby v tabulkách, detailech je povinností architekta. Když tedy uvedu obklad keramický, myslím přesně jaký? Když uvedu dřevěný okenní rám, mám konkrétně na mysli jaký? Od všeho existují desítky a stovky možností...

Požárně bezpečnostní řešení stavby odpovídá běžným požadavkům, nezaznamenal jsem pochybení.

Profese ZTI, VZT, vytápění, elektroinstalace, jsou ve schématech zpracovány srozumitelně a po projití plánů jako architekt konstatuji, že jsem neobjevil systémovou chybu.

Slečna Vávrová ví, co je na jejím návrhu podstatné /kromě splnění řemeslných povinností/. Je to výraz domu spočívající v absenci finálních vrstev /např.: jako jsou omítky, obklady, atd./ a obnažení konstrukčních prvků stavby. Poctivě prověřila možnosti takového přístupu. Obvodovou konstrukci navrhuje jako sendvič: dvě zděné stěny /konstrukce a v podstatě obklad-izolace/ v pravidelných intervalech provázaných, s vloženou tenkou vrstvou z minerální vlny pro přerušení tepelných mostů ve sparách ze zdiva z keramických tvárnic. Toto řešení možná náhodně naplňuje paradox dnešní doby: konstrukce a tepelná izolace mají shodnou tloušťku.

Keramické tvárnice jsou v exteriéru tedy neomítnuté, vystavené povětrnostním vlivům. Zatím to vypadá, že na takové použití dnes nejsou vyráběné. Glazování či engoba tvárnic by v budoucnu řešila jen povrch tvárnic samotných, nikoli spáry mezi nimi. I když jsou milimetrové, zateče do nich. A to nevyřeší ani dodatečná impregnace. Řešením by bylo použití voduvzdorné/voduodpudivé stěrky místo lepidla do spar.

A nebo to taky můžeme zkusit nechat být ... protože čas ukáže nakolik je zdivo z tvárnic bez omítky odolné. Se slečnou Vávrovou jsme se domluvili, že mi dá za tři roky vědět, jak vypadá stěna, kterou u sebe doma na zahradě z keramických tvárnic postavila.

Gratuluji Veronice Vávrové k odevzdané práci a navrhuji jej ohodnotit stupněm A.

V Praze 5.4.2021 Jan Žalský

PS: Veroniko, doporučuji obohatit paletu Vámi používaných metod o kreslení detailů stavby v ruce. S pomocí „korbíku“, s trojúhelníkem /ideálně s úhly 90 – 60 – 30 a délkou 29 cm/ kresleno na „šmírák“, což umožňuje překreslování, pak bude více zřejmé, jak jsou detaily konstruované, materiály skládané k sobě. Jde přeci o stavění!

Ing.arch.MgA. JAN ŽALSKÝ
Chocholouškova 138/4
160 00 Praha 8
IČO: 72834579

